

Ἡ λύτρωση ἀπὸ τὴν ἀπιστία (Λουκ. ιστ´19-31) (Anthony Bloom Metropolitan of Sourozh (1914-2003))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Τοῦ πλούσιου καὶ τοῦ Λαζάρου

Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς αὐτῆς (Λκ.16.19-31) εἶχε ζήσει μιὰ ἄσκοπη, ἄδεια καὶ ἀνόητη ζωὴ καὶ ὅταν μπῆκε στὴν αἰωνιότητα ἀνακάλυψε ὅτι δὲν εἶχε ἀποκομίσει τίποτα ἀπὸ τὴ γῆ· μέσα του εἶχε μία ἔρημο, ἓνα κενό. Γεμάτος φρίκη γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ μόνοι ἄνθρωποι πάνω στὴ γῆ τοὺς ὁποίους ἀγαποῦσε ἀκολουθοῦσαν τὴν ἴδια πορεία καὶ θὰ κατέληγαν στὸν ἴδιο τόπο τῆς ἀπομόνωσης, στὴν κατάσταση ἐκείνη τοῦ ἐσωτερικοῦ κενοῦ, στρέφεται στὸν Ἀβραὰμ μὲ τὸ αἶτημα νὰ σταλεῖ ἓνας μάρτυρας ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα γιὰ νὰ προειδοποιήσει καὶ νὰ σώσει

τοὺς συγγενεῖς του.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀβραὰμ ἀπευθύνεται καὶ σ' ἐμᾶς: «Ἐχουν τὸ Μωϋσῆ καὶ τοὺς προφῆτες, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πάνω στὴ γῆ γνώριζαν τὸ Θεὸ καὶ ποὺ ἀνάγγειλαν τὶς ὁδοὺς Του σὲ ὅλους ὅσους ἔχουν «ῶτα ἀκούειν». Γιατί δὲν ἀκοῦν ἐκείνους;» Ὁ πλούσιος ὁμως λέει: «Ὅχι, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετὸ· θὰ μπορέσουν νὰ πιστέψουν μόνο ἂν τοὺς ἐπισκεφεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς νεκρούς».

Ὁ Χριστὸς μᾶς λέει στὴν παραβολὴ αὐτὴ ὅτι ἀκόμη καὶ ἂν κάποιος ἀναστηθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκρούς δὲ θὰ μπορέσει νὰ πείσει τὸν ἄλλο ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, ἂν τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο ἔχει παραθεωρήσει ἄλλες μαρτυρίες. Τὰ λόγια αὐτὰ μποροῦν νὰ ἐφαρμοστοῦν τόσο σ' ἐμᾶς ὅσο καὶ στὸν πλούσιο τῆς παραβολῆς.

Ἐχουμε πίσω μας χιλιάδες χρόνια ἀνθρώπινης ἱστορίας, ἔχουμε τὶς μαρτυρίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν Ἀγίων τῆς Καινῆς, ἔχουμε τὴ μαρτυρία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, πιστεύουμε ὁμως παρ' ὅλι' αὐτὰ τελείως στὸ μήνυμα τῆς ζωῆς τὸ ὁποῖο ἔφερε στὴ γῆ; Ὁ Χριστὸς πέθανε καὶ ἀναστήθηκε, στάθηκε μπροστὰ μας ζωντανὸς δίνοντας μαρτυρία γιὰ τὴ μία καὶ μοναδικὴ ἄξια τοῦ τώρα καὶ τῆς αἰωνιότητος, ἐμεῖς ὁμως ἀκοῦμε ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, ἀπὸ χρονιὰ σὲ χρονιὰ καὶ ὅλο καὶ περιμένουμε κάτι διαφορετικὸ.

Πολὺ συχνὰ ἀκούω τοὺς ἀνθρώπους νὰ λένε: «Ἐχω πράγματι διαβάσει τὸ Εὐαγγέλιο, ἔχω ἀκούσει κηρύγματα, ἔχω διαβάσει αὐτὰ ποὺ ἔγραψαν οἱ ἅγιοι, θὰ

πιστέψω ὅμως μόνο ἂν μοῦ συμβεῖ ἓνα θαῦμα». Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια ἀλλοίμονο, δὲν εἶναι ἀλήθεια. Δὲν εἴμαστε ἱκανοὶ νὰ πιστέψουμε οὔτε καὶ σ' ἓνα θαῦμα γιατί αὐτὴ ἡ ζωὴ ΕΙΝΑΙ ἓνα θαῦμα, εἶναι γεμάτη θαύματα, γεμάτη ἀπὸ θεϊκὲς ἐνέργειες, τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ καὶ παρ' ὅλλ' αὐτὰ ἐμεῖς δὲν πιστεύουμε.

Τὸ μεγαλύτερο θαῦμα στὴ γῆ, ἡ ἀγάπη, πάντοτε μᾶς ἐμπνέει μᾶς δίνει χαρά, εὐχαρίστηση καὶ παρ' ὅλλ' αὐτὰ δὲν τὸ καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ ζωὴ τῆς γῆς ἢ τῆς αἰωνιότητος δὲν ἔχει ἄλλο νόημα ἀπὸ τὴν ἀγάπη κι ἔτσι ἐξακολουθοῦμε νὰ γεμίζουμε τὶς ζωὲς μας μὲ πράγματα ποὺ σιγὰ-σιγὰ τὴν καταστρέφουν. Τὴν ἴδια τὴν ἀγάπη τὴν κάνουμε ρηχὴ ὥστε τίποτα νὰ μὴν ἀπομένει ἀπὸ τὸ ὑπέροχο φεγγοβόλημα τῆς θεϊκῆς ἢ τῆς γήινης ἀγάπης. Αὐτὸ ὅμως εἶναι κάτι ποὺ ὅλοι γνωρίζουμε, εἶναι ἓνα θαῦμα τὸ ὁποῖο σὲ κάποιο στάδιο ἔχει ἀγγίξει τοῦ καθενός μας τὴ ζωὴ: γνωρίσαμε τὴν ἀγάπη τῶν γονιῶν μας κατὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία, ἴσως τὴν ἀγάπη κάποιου γνωστοῦ ἢ πιθανὸν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ν' ἀγαπήσαμε κάποιον εἴτε νὰ συναντήσαμε τὸ Χριστὸ ἔστω καὶ γιὰ μιὰ σύντομη στιγμή καὶ νὰ ἐκπλαγήκαμε μὲ τὴν ἀγάπη Του· ἡ ἀγάπη γλυκοχαράζει παντοῦ, παντοῦ ἀκτινοβολεῖ κι ἐμεῖς χαιρόμαστε καὶ ζοῦμε μέσα της γιὰ μιὰ στιγμή – ἔπειτα ξεχνᾶμε ὅτι μὲ τὴν παρουσία της εἶχε γεμίσει τὰ πάντα καὶ ὅτι μόνο ἡ ἀγάπη ἔχει νόημα. Οὔτε καὶ ὁ ἀναστημένος Χριστὸς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πείσει τελείως!

Ἄς μὴν περιμένουμε λοιπὸν ἄλλο θαῦμα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος μᾶς μιλά γιὰ τὴν ἀγάπη, γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου καὶ γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἄς δώσουμε προσοχὴ στοὺς ἀληθινούς καὶ ζωογόνους λόγους Του, ἅς θεωρήσουμε ὅλα τ' ἄλλα ἀσήμαντα κι ἅς συγκεντρώσουμε τὶς δυνάμεις μας στὸ ἓνα πράγμα «οὗ ἔστι χρεία» (Λκ.10.42)· ἡ γῆ θὰ ἔχει γίνεϊ τότε οὐρανός, ὁ οὐρανός θὰ ἔχει ἀγκαλιάσει ὅ,τι τὸ πολύτιμο τῆς γῆς αὐτῆς κι ἡ ζωὴ, ἡ ζωὴ τοῦ Θεοῦ θὰ ἔχει γίνεϊ δική μας.

Πηγή: agiazoni.gr